

5331 2den Beh. af Forst.

b. Bolde af Jord, Græstovr eller Lyngtovr, som efter Jordbundens Bessaffenhed ere fra 2 til 4 Alen brede i Bunden og fra 8 til 10 Qvarter høie.

(Bogstavfølgen rettes derefter.)

Til § 2.

Al Sagd:

3) Sstedetfor Lovforslaget § 2 foreslaaes som § 2 Følgende:

„Hvor der nu findes Hegn, der ere opførte med de i Forordningen af 29de October 1794 foreskrevne større Udtrækninger, eller ifølge Overensstemmelse mellem begge paagjældende Naboer herefter opføres Hegn af mindre Bessaffenhed, der kan nærværende Lovs Forrifter ikke paaberaabes som Grund til at paabyrde den Hegnspligtige Befoltninger ved Hegnets Indskrænkning. Dnsses Forandringen iøvrt, uafhængig af truffen Overenskomst med Hegnets Eier, kan det kun skee, saafremt denne holdes betrygget mod ethvert muligt deraf flydende Tab, dog med den Undtagelse, som følger af Bestemmelsen i denne Lovs § 7 om levende Hegns Høide og Bredde.“

Til § 3.

4) Lovforslaget § 3 omredigeres saaledes: „Enhver Jordbruger er, naar ingen anden Overenskomst eller Afdkomst er til Hinder derfor, ei alene forpligtet til, naar den tilgrændsende Nabo forlanger det, mod ham at sætte og fremdeles vedligeholde halvt lovligt Hegn imellem dem, hvor tidligere intet Hegn har været, men endog at lade sig overdrage en saa stor Deel af Naboens hidtilværende Hegnskrænkning, som til den ligeltge Fordeling maatte udfordres, dog at den ham saaledes overdragne Strækning baade ved Afleveringen befindes i fuldkommen lovlig Stand og tilstræffelig længe har staaet sin Prøve som et velopført Hegn, for Jordvolde i eet Aar, Tjørn og andet levende Hegn i 2 Aar, Steengjærder i 3 Aar. Dog kan en Nabo paa Grund af foranferte Bestemmelse ikke fordre sig overdragen den i halvt Hegn manglende Strækning, forsaavidt den tilstødende Lodseier og hidtilværende Eier af Hegnet fremtidig onsker at beholde

til Lov om Hegn

5332

samme og de deraf flydende Forpligtelser, uafhængig af Hegnets Deling iøvrt.

Hvor Contractforhold ikke bestemme anderledes, skal nyt Hegns Opførelse betragtes som paahvilende Eieren og ikke Brugeren af Jorden; hvortmod Hegnsvedligeholdelsen og Hegnspligtens Udvidelse skal betragtes som paahvilende Brugeren.

Den Undtagelse fra Hegnspligten, som indeholdes i § 6 af Frdn. 9de Juni 1817, bortfalder, men Eieren af en saadan ufrabegnet Jordlod, som der omhandles, er berettiget til af sine hegnspligtige Naboer at forlange enten eet af de under denne Lovs § 1, Bogst. a omtalte Hegn, eller og dobbelt Steengjærde eller Tanggjærde opat“

Til § 4.

5) Ved Enden af det første Stykke i Lovforslaget § 4 forandres „“ til „“, og der tilføies: „samt at der ikke skeer nogen ubillig Dmstufning af neensartede Hegn eller ufornøden Forskyldelse af bestaaende Forhold.“

2det Stykke i Paragraphen bortfalder.

Til § 5.

6) Lovforslaget §§ 5 og 10 samles og gives følgende Affattelse:

„Hvor nyt Hegn reises, eller et ældre afbrudt Hegn erstattes med et andet, skal Skjellinten altid falde midt i Hegnet, selv hvor dette ifølge Bestemmelserne i Frdn. 29de October 1794 § 5 ikke har været Tilfældet med det ældre Hegn.

Iøvrt skal af denne Paragraphs Bydende ikke kunne tages Anledning til at paabyrde Hegnets Eier nogensomhelst Forpligtelse til at forlaste et iøvrt upaallageligt Hegn. Dnsses Forandringen desuagtet iøvrt, kan det kun skee under samme Forudsætning, som omtales i § 2 ved et bestaaende Hegns Indskrænkning“

Til § 6.

7) Lovforslaget § 6 gives saadan Affattelse:

„Ved nyt Hegns Reising bør saadanne Udtrækninger med Hensyn til Høide og Bredde undgaaes, som efter de stedlige Forhold maae ansees for ufornuftig Jordspilde. Begge Naboer bør om muligt i Forveien være komne